

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **JUDr. J., D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č.p.: KM-37/PK-2007 a č.p. KM-38/PK-2007 zo dňa 02.05.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 255/07-48, č.k. 2 S 211/08-48 z 12. novembra 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2 S 255/07-48, č.k. 2 S 211/08-48 z 12. novembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 2.5.2007 č. KM-37/PK-2007 vo veci priznania výsluhového dôchodku žalobcovi a súčasne bolo zastavené konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 2.5.2007 č. KM-38/PK-2007 vo veci priznania odchodného. Krajský súd dôvodil tým, že s ohľadom na vymedzenie žalobných dôvodov pripadlo súdu posúdiť len otázku, či správne orgány oboch stupňov pri určovaní výšky výsluhového dôchodku pre

žalobcu postupovali zákonne, keď do základu pre výpočet týchto náležitostí hmotného zabezpečenia žalobcu nevzali dva ďalšie služobné platy, ktoré žalobca dosiahol v 6. a 11. mesiaci roku 2006, v ktorom žalobca dosiahol najlepší priemerný mesačný služobný plat a bol preto na účely výpočtu odchodného a výsluhového dôchodku použitý. Pre posúdenie tejto otázky bolo podľa názoru súdu rozhodujúce znenie zákona č. 73/1998 Z.z. ku dňu, ku ktorému bol ukončený služobný pomer žalobcu a vznikol mu nárok na odchodné a výsluhový dôchodok. Táto právna norma v relevantnom čase v ustanovení § 84 ods. 1 vymedzovala zložky služobného príjmu policajta v štátnej službe, medzi ktorými je pod písm. s/ uvedený ďalší služobný plat, a v § 84 ods. 2 zároveň určovala, že služobný plat tvoria zložky služobného príjmu uvedené v ods. 1 písm. a/ až m/ a o/ až r/. Z uvedeného znenia aplikovanej právnej úpravy teda vyplýva, že do priemerného služobného platu v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných 10 ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru, ktorý je základom pre výpočet odchodného a výsluhového dôchodku policajta, sa ďalší služobný plat upravený v § 84 ods. 1 písm. s/ zákona č. 73/1998 Z.z. nezapočítava. Pokiaľ teda správne orgány oboch stupňov aplikovali predmetnú právnu úpravu uvedeným spôsobom, postupovali správne a v súlade so zákonom.

Podľa názoru súdu na tomto fakte nič nemení ani skutočnosť, že v zákone č. 408/2006 Z.z., ktorým predseda Národnej rady SR s platnosťou od 24.06.2006 vyhlásil úplné znenie zákona č. 71/1998 Z.z., sa uvádza ďalší služobný plat v § 84 ods. 1 pod písm. r/, čo by v zmysle ods. 2 tohto ustanovenia znamenalo, že aj ďalší služobný plat by sa mal považovať za zložku služobného príjmu policajta tvoriacu jeho služobný plat, čoho dôsledkom by bola nutnosť započítania dvoch ďalších služobných plátov vyplatených žalobcovi v roku 2006 do priemerného služobného príjmu dosiahnutého v uvedenom roku. Súd je toho názoru, že takýto postup by nezodpovedal skutočnej vôli zákonodarcu, pretože poslanci Národnej rady SR väčšinou hlasov nikdy neschválili takú zmenu zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorej by bol ďalší služobný plat zakotvený do § 84 ods. 1 pod písm. r/ a teda mal by sa do služobného platu policajta započítavať. Je evidentné, že ďalší služobný plat sa dostal do ustanovenia § 84 ods. 1 písm. r/ zákona č. 408/2006 Z.z. legislatívnotechnickým nedopatrením, spočívajúcim vo vsunutí písmena q/ do § 84 ods. 1, ktoré písmeno v zákone č. 73/1998 Z.z. nikdy nebolo, čo spôsobilo, že ďalší služobný plat sa posunul z písm. s/ na písm. r/, odmena pod písm. s/ a písm. t/ z odseku 1 vypadlo.

V prípade, že dôjde pri vyhlasovaní úplného znenia viackrát novelizovaného zákona legislatívnotechnickou chybou k rozporu medzi pôvodným znením zákona, prijatým Národnou radou SR a úplným znením vyhláseným predsedom NR SR, musí mať prednosť autentický text zákona, ktorý sa stal legislatívnym aktom zákonodarného zboru súčasťou právneho poriadku SR. V tejto súvislosti možno len poukázať na Ústavu SR, podľa ktorej Národná rada Slovenskej republiky je jediným ústavodarným a zákonodarným orgánom Slovenskej republiky (čl. 72) a do jej pôsobnosti okrem iného patrí uznávať sa na ústave, ústavných a ostatných zákonoch a kontrolovať, ako sa zdržiavajú (čl. 86 písm. a/). Pokiaľ krajský súd zastavil konanie, dôvodil oneskoreným podaním žaloby podľa § 250b ods. 1 OSP v spojitosti s § 250d ods. 3 OSP.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, v podstate žalobné dôvody, vytýkal prvostupňovému súdu nesprávne právne posúdenie veci a považoval za vylúčené, aby mohol mať prednosť text zákona, ktorý sa síce stal legislatívnym aktom zákonodarného zboru súčasťou právneho poriadku, ale len do času vyhlásenia jeho úplného znenia. K zastaveniu konania uviedol, že lehotu nezmeškal, pretože proti rozhodnutiu KM-38/PK-2007 z 2.5.2007 podal žiadosť o preskúmanie rozhodnutia dňa 3.7.2007.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je dôvodné vyhovieť. Krajský súd podľa názoru odvolacieho súdu vecne správne ustálil stav v súlade s obsahom administratívneho spisu a vyvodil z neho aj správny právny záver, ktorý dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnil. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktoré považuje za vecne správne a zodpovedajúce aj doterajšej judikatúre najvyššieho súdu v obdobných prípadoch, ktoré vyplynuli z rozdielnosti dikcie § 84 ods. 1 zák.č. 73/1998 Z.z. v znení ako bolo vyhlásené a v znení uvedenom v úplnom znení vyhlásenom pod č. 408/2006 Z.z.. Odvolací súd nezistil rozpor preskúmaného rozhodnutia s ustanovením § 84 ods. 1 zák.č. 73/1998 Z.z. platným a účinným v čase vzniku nároku na výsluhový dôchodok. Preto rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Odvolací súd potvrdil aj rozhodnutie o zastavení konania, keďže žalobca nepreukázal podanie žaloby do 2 mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia KM-38/PK-2007. Uvedené rozhodnutie bolo žalobcovi doručené 10.5.2007, lehota na podanie žaloby uplynula 10.7.2007, bola však podaná až v priebehu konania o žalobe proti rozhodnutiu KM-37/PK-2007. Pokiaľ sa žalobca odvoláva v odvolaní na podanie datované 3.7.2007, ktoré bolo adresované NS SR, išlo o podanie doručené krajskému súdu 9.12.2008 ako žiadosť o preskúmanie rozhodnutia MV SR č. SPC-40.595-2/3-2007 zo 6.2.2007, čiže o žiadosť o preskúmanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia, nemohlo byť preto predmetom prieskumu podľa § 247 a nasl. OSP, pričom ide o rozhodnutie, o ktorom žalovaný ako druhostupňový orgán rozhodol 5.2.2008 práve pod č. KM-38/PK-2007.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil aj časť výroku o zastavení konania ako rozhodnuté vecne správne.

Odvolací súd účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na § 250k ods. 1 OSP a contr.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková